

I. ΛΥΧΝΟΙ ΤΩΝ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Οι λύχνοι που βρέθηκαν στο ιερό και ανάγονται στους κλασικούς χρόνους αποτελούν το παλαιότερο σύνολο που προέρχεται από μακεδονικό ιερό²⁶. Κατά κανόνα είναι τροχήλατοι, ανοιχτοί, με μεγάλη οπή πλήρωσης που καταλαμβάνει σχεδόν ολόκληρη την επάνω επιφάνεια του λύχνου, έχουν βραχύ μυκτήρα και μεγάλη ταινιωτή οριζόντια λαβή, όταν υπάρχει. Τις περισσότερες φορές καλύπτονται με γάνωμα μελανό, λίγοι με ερυθρό, ενώ μερικοί είναι αβαφείς.

Οι λύχνοι του ιερού της Δήμητρος καλύπτουν το χρονικό διάστημα από τις αρχές του 5ου αι. π.Χ. ως τα μέσα περίπου του 4ου αι. π.Χ. Τα πρωιμότερα δείγματα που βρέθηκαν είναι τα θραύσματα του ανοιχτού λύχνου Κ 1 που έχει επίπεδο, στενό, ελαφρά λοξό χείλος και δύο βραχείς, ανοιχτούς μυκτήρες. Ανήκει σε έναν τύπο που χαρακτηρίζεται από το ρηχό, χαμηλό σώμα, την ύπαρξη κεντρικού σωληνωτού στελέχους για τη στήριξη ή τη μεταφορά και την απουσία χωριστά διαμορφωμένης βάσης και λαβής. Συχνά οι μυκτήρες είναι δύο, τοποθετημένοι σε διαμετρικά αντίθετη θέση, είναι φαρδείς και βραχείς με την οπή καύσης να επεκτείνεται ως το χείλος. Τα χαρακτηριστικά αυτά τα βρίσκουμε στην ομάδα III της Ολύνθου που χρονολογείται στο τελευταίο τέταρτο του 6ου αι. π.Χ. Κατά τον Robinson υπάρχουν ομοιότητες με λύχνους από τη Λίνδο, για μερικούς από τους οποίους ο Blinkenberg δέχεται ανατολική προέλευση. Πρόκειται για τον τύπο 19Α του Howland που αποδίδει τα παραδείγματά του σε κάποιο ανατολικό κέντρο²⁷. Στους πρωιμότερους λύχνους

26. Λύχνοι των κλασικών χρόνων δεν έχουν βρεθεί σε πολλές θέσεις του βορειοελλαδικού χώρου εκτός βέβαια από την Όλυνθο, όπου ένα πλήθος αττικών και εγχώριων λύχνων προέρχεται από τις οικίες της. Χρονολογούνται από τον 6ο αι. μέχρι τα μέσα του 4ου αι. π.Χ., βλ. Robinson, *Olynthus XIV*, 330 κε. Όστρακα αττικών λύχνων του 5ου αι. π.Χ. ως «...απομεινάρια ενός προελληνιστικού ιερού περί τον Θερμαίον κόλπον» δημοσιεύει ο Μ. Α. Τιβέριος στον τόμο: *Μνήμη Δ. Λαζαρίδη*, Θεσσαλονίκη 1990, 71 κε., ιδίως 76 εικ. 12. Επίσης λύχνους των αρχών του 4ου αι. π.Χ. από την Πέλλα δημοσιεύει και η Δρούγου, *Πέλλα*, 29 κε.

27. C. Blinkenberg, *Fouilles de l' acropole. Les petits objets*, Lindos I (1931) 289, 615 αρ. 2557, πίν. 122. Robinson, *Olynthus XIV*, Group III 2 πίν. 144. Howland, *Agora IV*, 39 κε., αρ.

συγκαταλέγεται και ο λύχνος K 2 που έχει σχετικά πλατύ, ελαφρά κοίλο και λοξό προς τα μέσα χείλος. Η διαμόρφωση του χείλους τον συνδέει με τον τύπο 19 του Howland, η ύπαρξη όμως λαβής και η απουσία κεντρικού σωληνωτού στελέχους στερέωσης τον απομακρύνουν από τον 19A και 19B και τον τοποθετούν στον τύπο 19Variants²⁸. Ο λύχνος K 3 με το συνεχές περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης που σχηματίζει ομφαλό και έχει γάνωμα μόνο στο εσωτερικό, το μυκτήρα και το χείλος, συγκρίνεται με λύχνους που βρέθηκαν στην Αθήνα²⁹ και την Ισθμία³⁰. Τα παραδείγματα αυτά χρονολογούνται από τον ύστερο 6ο ως τα μέσα περίπου του 5ου αι. π.Χ. Ο λύχνος K 4 που έχει συνεχές περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης, μικρό τριγωνικό μυκτήρα και τριγωνική λαβή συγκρίνεται με λύχνους από την Αγορά και τον Κεραμεικό της Αθήνας από το πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ.³¹ Ο λύχνος K 5, έχει μικρότερη οπή πλήρωσης και πλατύτερο χείλος από τους προηγούμενους λύχνους, τυπολογικά στοιχεία που θα οδηγούσαν σε οψιμότερη χρονολόγηση³². Ωστόσο, το προφίλ του με το συνεχές περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης βρίσκει παράλληλα στον τύπο 21A του Howland που, όπως είδαμε και στους λύχνους K 3 και K 4, χρονολογείται στον ύστερο 6ο και στο πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ.³³ Η εύρεση του λύχνου μαζί με τους προηγούμενους σε αδιατάρακτο στρώμα των κλασικών χρόνων υποστηρίζει τη χρονολόγησή του στον 5ο αι. π.Χ.

Οι ανοιχτοί λύχνοι K 6 - K 22 σχηματίζουν τη μεγαλύτερη ομάδα λύχνων του ιερού με κοινά χαρακτηριστικά. Ανήκουν στον αττικό τύπο 21B του Howland που τον χαρακτηρίζει το καμπύλο προφίλ, το μαύρο γάνωμα εσω-

131-135 (τύπος 19A) πίν. 5, 33. Για τον τύπο αυτό βλ. και P. Dupont, «Lampes ioniennes archaïques», στον τόμο: *Les lampes de terre cuite en Méditerranée. Table ronde Lyon 1981*, TMO 13 (1987) 49 κε.

28. Howland, *Agora IV*, 42 πίν. 5, 33.

29. Για το προφίλ πρβλ. Howland, *Agora IV*, 45 αρ. 157, 160 (τύπος 21A), πίν. 6, 34. Βλ. επίσης Scheibler, *Kerameikos*, 23 αρ. 52 (RSL 1), πίν. 13.

30. Broneer, *Isthmia*, 9 αρ. 37 και 39 (τύπος IV A), πίν. 15. Ο Broneer θεωρεί όλους τους λύχνους της υποομάδας IV A αττικούς.

31. Howland, *Agora IV*, 45 αρ. 160 (τύπος 21A), πίν. 6, 34. Scheibler, *Kerameikos*, 23 αρ. 52 (τύπος RSL 1) πίν. 13.

32. Θυμίζει, για παράδειγμα, λύχνο από το ανάκτορο της Πέλλας που δημοσιεύει η Β. Μισαηλίδου-Δεσποτίδου, *ΑΕΜΘ* 2 (1988) 108 ειχ. 5 από το τέλος του 4ου και τις αρχές του 3ου αι. π.Χ. (χωρίς εικόνα της πλάγιας όψης ή σχέδιο της τομής). Το παράλληλο από την Αγορά της Αθήνας που επικαλείται η συγγραφέας έχει όμως διαφορετικό προφίλ από το λύχνο K 5.

33. Πρβλ. Howland, *Agora IV*, 157 (τύπος 21A) από τα τέλη του 6ου-480 π.Χ.

τερικά και εξωτερικά, η χωριστά διαμορφωμένη δισκόμορφη βάση στο χρώμα του πηλού, οι τετράγωνοι βραχείς μυκτήρες με καμπύλη απόληξη και ωοειδείς οπές καύσης³⁴. Ο τύπος χρονολογείται από τον Howland στα 480-415 π.Χ., και σύμφωνα με τη Scheibler τα περισσότερα ποιοτικά παραδείγματα χρονολογούνται από το 460-430 π.Χ.³⁵. Από τον πηλό και την ποιότητα του γανώματος των λύχνων του Δίου συνάγεται ότι πρόκειται για αττικά εισαγμένα προϊόντα.

Οι λύχνοι Κ 23 - Κ 26, αντίθετα, πιστεύουμε ότι αποτελούν εγχώριες απομιμήσεις του τύπου που παραδίδουν οι αττικοί λύχνοι της προηγούμενης ομάδας. Ο μεν Κ 23 δεν μπορεί να θεωρηθεί αττικός εξαιτίας της κακής ποιότητας του πηλού του και της χονδροειδούς κατασκευής του, οι δε Κ 24 - Κ 26 εκτός από την ποιότητα του πηλού παρουσιάζουν και μορφολογικές και τεχνικές διαφορές: δεν έχουν χωριστά διαμορφωμένη βάση και φέρουν γάνωμα και στην επιφάνεια έδρασης.

Δύο μόνο από τους λύχνους μας, οι Κ 27 και Κ 28 παρουσιάζουν ιδιαίτερη διαμόρφωση στο χείλος. Ο λύχνος Κ 27 με μια κοίλη ταινία γύρω από την οπή πλήρωσης και χωρίς διαμορφωμένη βάση παρουσιάζει ομοιότητα με λύχνο από τον Κεραμεικό που ανάγεται στο πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ.³⁶. Ο λύχνος Κ 28 με το στενό και τριγωνικό μυκτήρα έχει δύο κλιμακωτές αυλακώσεις γύρω από την οπή πλήρωσης, διαμορφωμένη δισκόμορφη βάση και πλατιά, ταινιωτή, οριζόντια λαβή. Εντάσσεται στον τύπο 24Α του Howland που χρονολογείται από τα μέσα ως τα τέλη του 5ου αι. π.Χ. και αργότερα³⁷.

Την οπή πλήρωσης του αττικού δίμυξο λύχνου Κ 29 περιτρέχουν αυλάκωση και πλατιά υπερυψωμένη ταινία. Οι μεγάλοι τετράγωνοι μυκτήρες, μακρείς αλλά πλατείς στη γένεσή τους, βρίσκονται σε διαμετρικά αντίθετη θέση. Το σώμα του λύχνου είναι σχετικά ψηλό όπως και η βάση του. Εντάσσεται στον τύπο 24Α του Howland και τον τύπο RSL 3 της Scheibler³⁸. Οι αναλογίες και

34. Howland, *Agora IV*, 46 κε. τύπος 21B, πίν. 6, 34 (480-415 π.Χ.). Δρούγου, Πέλλα, 29, 35 κε. αρ. 31, εικ. 2, πίν. 8.

35. Scheibler, *Kerameikos*, 24 αρ. 58 (τύπος RSL 1), πίν. 15.

36. Scheibler, *Kerameikos*, 25 αρ. 71 (τύπος RSL 3), πίν. 17.

37. Πρβλ. Howland, *Agora IV*, 64 αρ. 245, 249 (τύπος 24Α), πίν. 8, 37. Περίπου όμοια η διαμόρφωση του χείλους και το σχήμα του μυκτήρα, διαφορετικό όμως προφίλ σώματος στη Scheibler, *Kerameikos*, 22 αρ. 45 (τύπος KSL 2), πίν. 13. Περίπου παράλληλα παραδείγματα ως προς τη διαμόρφωση του χείλους παρουσιάζει η εγχώρια ομάδα VII της Ολύνθου (μέσα 5ου-μέσα 4ου αι. π.Χ.), βλ. Robinson, *Olynthus XIV*, 357 κε.

38. Scheibler, *Kerameikos*, 26 αρ. 75 (τύπος RSL 3), πίν. 17. Για τη διαμόρφωση του χείλους πρβλ. περίπου Robinson, *Olynthus XIV*, 78 κε. αρ. 126-128 (ομάδα VII), πίν. 156.

η μορφή του μυκτήρα το χρονολογούν στον ύστερο 5ο ή τις αρχές του 4ου αι. π.Χ.

Οι αττικοί λύχνοι Κ 30 και Κ 31 με το ψηλό κυλινδρικό σώμα, το επίπεδο χείλος, τη χωριστά διαμορφωμένη βάση, το σχετικά λεπτό, μακρύ και βαθύ μυκτήρα και τη λαβή –και στους δύο λύχνους σώζονται μόνο τα ίχνη των λαβών στα σημεία που είχαν προσκολληθεί– εντάσσονται στον τύπο 23C του Howland³⁹ και στον τύπο των λύχνων με δισκόμορφο και επίπεδο χείλος της Scheibler (DSL 1)⁴⁰ που ανάγονται στο πρώτο μισό του 4ου αι. π.Χ. Ωστόσο, το άνοιγμα της οπής πλήρωσης έχει μικρύνει αισθητά προαναγγέλοντας ελληνιστικούς τύπους και ως εκ τούτου η χρονολόγησή τους στο δεύτερο μισό του 4ου αι. π.Χ. φαίνεται πιο πιθανή.

Οι λύχνοι που αναφέρθηκαν παραπάνω βρέθηκαν όλοι μαζί μέσα στο νότιο κλασικό ναό του ιερού, σχεδόν ακέραιοι, πεσμένοι ανάποδα ο ένας επάνω στον άλλο, δίπλα στο νότιο τοίχο. Η ανασκαφική αυτή εικόνα υποβάλλει τη σκέψη ότι πρέπει να φυλάσσονταν σε κάποιο ράφι, ερμάριο ή τράπεζα στο εσωτερικό του ναού. Τα συνευρήματα του στρώματος καταστροφής είναι κυρίως πήλινα ειδώλια που παραδίδουν υστεροαρχαϊκούς και κλασικούς τύπους γυναικείων μορφών και προτομών, όστρακα κορινθιακών σκύφων και ερυθρόμορφων αγγείων⁴¹. Δύο χάλκινα νομίσματα, του Περδίκκα Γ' (ΜΔ 2084)⁴² και των Φερών (ΜΔ 1918)⁴³ που βρέθηκαν στο στρώμα καταστροφής μαζί με τους λύχνους και τα άλλα αναθήματα χρονολογούν την καταστροφή του ναού στα μέσα ή στο δεύτερο μισό του 4ου αι. π.Χ. και κατά συνέπεια και τη χρήση των λύχνων πριν από αυτήν την καταστροφή.

Πολύμυξοι λύχνοι

Στους κλασικούς χρόνους ανάγονται και τα όστρακα των πολύμυξων λύχνων Κ 32 και Κ 33. Το θραύσμα Κ 32 προέρχεται από αβαφή, πολύμυξο λύχνο που έχει δύο σειρές μυκτήρων. Σώζονται συνολικά τρεις μυκτήρες, δύο στη χαμηλότερη και ένας στη ψηλότερη σειρά ανάμεσα στους δύο υποκείμενους.

39. Howland, *Agora IV*, 10 αρ. 229, 230 (τύπος 23C), πίν. 8, 36.

40. Scheibler, *Kerameikos*, 36 αρ. 166, 168, 171 (τύπος DSL 1), πίν. 31.

41. Βλ. σχετικά Σ. Πιργιάτογλου, *ΑΕΜΘ* 6 (1991) 145 κε., ιδίως 147.

42. Α' Κεφαλή νεαρού Ηρακλή προς τα δ., Β' λιοντάρι προς τα δ. με δύο λυγισμένα δόρατα στο στόμα. ΠΕΡΔΙΚ/ΚΑ, πρβλ. SNG, Sammlung Dreier / Klagenfurt III (1990) πίν. 15, 328-329.

43. Α' Ταύρος με κεφαλή κατενώπιον, Β' Προτομή αλόγου δ., βλ. D. R. Sear, *Greek Coins*, Λονδίνο 1978, αρ. 2212, 2214. Βλ. και Πιργιάτογλου, *ό.π.* (σημ. 41).

Οι αρκετά βραχείς και πλατείς μυκτήρες με τις στρογγυλές οπές καύσης χρονολογούν το θραύσμα στην κλασική εποχή⁴⁴. Οι πολύμυξοι λύχνοι με πολλές σειρές μυκτήρων είναι σπανιότεροι από τους απλούς πολύμυξους⁴⁵. Ένα μικρό θραύσμα αβαφούς λύχνου έχει βρεθεί στο ιερό της Δήμητρος στην Κνωσό⁴⁶. Σώζονται και σ' αυτό τρεις μυκτήρες σε δύο σειρές, δύο στην υπερκείμενη και ένας μεγαλύτερος στην υποκείμενη σειρά. Ένα μεγαλύτερο θραύσμα των ελληνιστικών χρόνων που προέρχεται από ιερό της Κύπρου είχε δημοσιευτεί στις κυπριακές συλλογές της Στοκχόλμης. Σ' αυτό οι επάλληλες σειρές είναι τρεις με δώδεκα μυκτήρες η καθεμιά (πίν. 32β)⁴⁷.

Το θραύσμα Κ 33 διασώζει πέντε μυκτήρες στο ίδιο επίπεδο και μέρος του χείλους του λύχνου. Οι μυκτήρες με το τριγωνικό σχήμα και την ωσειδή οπή καύσης συγκρίνονται με τους λύχνους του τύπου 21Α της αθηναϊκής Αγοράς⁴⁸. Αυτή η ομοιότητα κάνει πιθανή τη χρονολόγηση του λύχνου μας στο πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ. Οι χρονολογήσεις των λύχνων Κ 32 και Κ 33 επιβεβαιώνονται από τα ανασκαφικά δεδομένα: βρέθηκαν κάτω από το ελληνιστικό δάπεδο του κτίσματος με τα φρεάτια στο στρώμα καταστροφής της κλασικής φάσης, και μάλιστα με πήλινα ειδώλια και αγγεία που παραδίδουν τύπους υστεροαρχαϊκών και κλασικών χρόνων⁴⁹. Συνεπώς ανήκουν στην πρωιμότερη φάση ζωής του ιερού, ο ορίζοντας της οποίας είναι γνωστός χάρη στα στόμια των δύο κυκλικών φρεάτων. Τα ανασκαφικά συμφραζόμενα δεν δίνουν στοιχεία μόνο για τη χρονολόγηση των πολύμυξων θραυσμάτων, αλλά και για την ερμηνεία τους ως τελετουργικών σκευών⁵⁰, εφόσον βρέθηκαν στο στρώμα καταστροφής της κατ' εξοχήν λατρευτικής θέσης του τεμένους κατά την κλα-

44. Πρβλ. τον τύπο 19Α (ιδίως αρ. 132) του Howland που χρονολογείται στο τελευταίο τέταρτο του 6ου αι. π.Χ. ως το 480 π.Χ., βλ. Howland, *Agora IV*, 39 κε. και τον τύπο 21Variants (ιδίως αρ. 187) που χρονολογείται στο πρώτο τέταρτο του 5ου αι. π.Χ., βλ. Howland, *Agora IV*, 51 κε.

45. «Πολυώροφοι» λύχνοι αναφέρεται ότι βρέθηκαν σε αποθήκη στη βόρεια πλαγιά της Ακρόπολης, βλ. O. Broneer, *Hesperia* 2 (1933) 346, παραμένουν όμως αδημοσίευτοι.

46. Coldstream, *Knossos*, 44 αρ. 113, πίν. 26.

47. Βλ. O. Vessberg, *OpAth* 1 (1953) 116 αρ. 9, 120 κε. εικ. 1, πίν. II. Επίσης: W. Held, «Künstliche Beleuchtung und Architektur», στον τόμο: *Licht und Architektur*, W. D. Heilmeyer (εκδ.), Tübingen 1990, 57 εικ. 1. Από την Κύπρο προέρχεται επίσης ελληνιστικός λύχνος με τρεις σειρές πολλών μυκτήρων, βλ. J. M. Cook, *JHS* 70 (1950) 14 κε. εικ. 11.

48. Howland, *Agora IV*, 44 κε. (τύπος 21Α αρ. 156-163) (ύστερος 6ος αι. π.Χ. ως το 480 π.Χ.). Πρβλ. επίσης το σχήμα των μυκτήρων τετράμυξου λύχνου από το ιερό της Δήμητρος στην Κνωσό από τον ύστερο 5ο αι. π.Χ., βλ. Coldstream, *Knossos*, 24 αρ. 9, πίν. 11.

49. Σ. Πινιάτογλου, *AEMΘ* 4 (1990) 207 κε.

50. Για τη χρήση των πολύμυξων λύχνων στα ιερά βλ. εδw σ. 75 κε.

σική περίοδο. Η ιερότητά της συνάγεται τόσο από το γεγονός ότι γύρω από τα δύο κυκλικά ορύγματα βρέθηκαν αναθήματα αλλά και από το ότι η θέση όχι μόνο δεν εγκαταλείφθηκε στους ύστερους κλασικούς χρόνους, αλλά αντίθετα απέκτησε μνημειακότερη μορφή με λίθινο περίβολο και μεγαλύτερο φρέαρ με λίθινο τετράγωνο προστομαίο.

Οι πολύμυξοι λύχνοι (*sanctuary lamps* ή *corona lamps*), τεκμήρια ευμάρειας και πολυτέλειας, κάνουν την πρώτη τους εμφάνιση στους αρχαίους χρόνους. Την ιστορία τους μπορούμε να παρακολουθήσουμε σε ιερά των αρχαίων χρόνων, όπως το ιερό της Αφροδίτης στη Ναύκρατη⁵¹ ή τα ιερά της αθηναϊκής Ακρόπολης⁵², σε ιερά των κλασικών χρόνων, όπως της αθηναϊκής Ακρόπολης⁵³ ή της Δήμητρος στη Γόρτυνα⁵⁴ και της Ημιθέας στον Κάσταβο της Καρίας⁵⁵. Από τους ελληνιστικούς χρόνους και μετά πολύμυξοι λύχνοι φωτίζουν και κοσμούν επιπλέον και πλούσιες ιδιωτικές κατοικίες⁵⁶. Ακολουθώντας μάλιστα τις γενικότερες τάσεις της εποχής έχουν πιο περίπλοκες μορφές και εντονότερη διακοσμητικότητα⁵⁷.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Κ 1.

Αρ. ευρ.	4583δ
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β 78
Αχρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. ευρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1
Πηλός	Ανοιχτός κόκκινος (2.5YR.6/6)*
Ύψος	1 εκ.

51. Bailey I, 89 σημ. 7, 96 Q 152, πίν. 28-29 (εδώ πίν. 32γ) και 161 Q 365-370, πίν. 74-76.

52. Bailey I, 89 σημ. 7. O. Broneer, *Hesperia* 2 (1933) 346, 17. M. P. Nilsson, *OpArch* 6 (1950) 100 κε.

53. O. Broneer, *Hesperia* 7 (1938) 243 εικ. 72.

54. B. Rutkowski, «Lampes sacrées de Gortyne», *Études et Travaux* 13 (1983) 322 κε. εικ. 1-2.

55. J. M. Cook – W. H. Plommer, *The Sanctuary of Hemithea at Kastabos*, Cambridge 1966, 55 κε., πίν. IX αρ. 17, 18.

56. Όπως προκύπτει από τον τόπο εύρεσής τους, δηλαδή την περιοχή των ιδιωτικών κατοικιών στις βορειοδυτικές πλαγιές του Αρείου Πάγου, βλ. Howland, *Agora IV*, 107.

57. Πρόσθετα στοιχεία, όπως φύλλα και τσαμπιά, κοσμούν την επιφάνειά τους, π.χ. πολύμυξος ρωμαϊκός λύχνος από την Ισθμία, βλ. J. P. Michaud, *BCH* 95 (1971) 848 εικ. 105.

* Οι περιγραφές του χρώματος του πηλού βασίζονται στους χαρακτηρισμούς και τους κωδικούς των Munsell Soil Color Charts (1988).

Μήκος μεγαλύτ. θραύσμα 5,5 εκ.

Τρία θραύσματα από ανοιχτό, δίμυξο λύχνο. Δύο βραχείς μυκτήρες με οπές καύσης που επεκτείνονται ως το χείλος. Και στους δύο μυκτήρες ίχνη καύσης. Το ερυθρό γάνωμα κατά το μεγαλύτερο μέρος απολεπισμένο. Χείλος λοξό προς τα μέσα.

Αρχές 5ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 19, πίν. 1.

Κ 2.

Αρ. ευρ. 515

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1

Πηλός Ρόδιος (5YR.7/4)

Ύψος 1,7 εκ.

Διάμ. 7 εκ.

Ανοιχτός λύχνος. Λείπει η λαβή. Σώζονται ελάχιστα ίχνη ερυθρού γανώματος. Το περίγραμμα του σώματος και της επιφάνειας έδρασης ενιαίο. Στο κέντρο της ομφαλής. Το χείλος επίπεδο και λοξό προς τα μέσα. Μυκτήρας μικρός τριγωνικός με μικρή ωσειδή οπή.

Αρχές 5ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 1.

Κ 3.

Αρ. ευρ. 501β

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1977 - Οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Οίκ. Β, νότ. τομή, υποτ. Ν/2

Πηλός Ρόδιος (7.5YR.7/4)

Διάμ. εξ. 7,5 εκ., ο. π. 3,5 εκ.

Μεγάλο θραύσμα ανοιχτού λύχνου με συνεχές περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης. Μικρός τριγωνικός μυκτήρας. Καστανό γάνωμα στο εσωτερικό, στο μυκτήρα και στο χείλος πλην μιας γραμμής στο χρώμα του πηλού που περιτρέχει την ο. π. Στο κέντρο του πυθμένα ομφαλής.

Πρώτο μισό 5ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 2.

Κ 4.

Αρ. ευρ.	501α
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1977 - Οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Οίκ. Β, νότ. τομή, υποτ. Ν/2
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5ΥΡ.6/6)
Πλάτος	7,8 εκ.
Μήκος	10,9 εκ.

Ακέραιος αβαφής λύχνος. Μέτρια διατήρηση. Συνεχές περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης, η οποία στο κέντρο της σχηματίζει ομφαλό. Μικρή, οριζόντια τριγωνική λαβή. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα.

Πρώτο μισό 5ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 2.

Κ 5.

Αρ. ευρ.	511
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Ανοιχτός κοκκινωπός καστανός (5ΥΡ.6/3)
Ύψος	7 εκ.
Μήκος	8,5 εκ.
Διάμ.	εξ. 7 εκ., βάσ. 4,5 εκ., διάμ. ο. π. 3,5 εκ.

Ακέραιος αβαφής λύχνος. Γάνωμα υπήρχε μόνο στο μυκτήρα. Ενιαίο περίγραμμα σώματος και επιφάνειας έδρασης. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 3.

Κ 6.

Αρ. ευρ.	488
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β 78
Πηλός	Ρόδινος (7.5ΥΡ.8/4)
Ύψος	2,2 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,5 εκ.

Μελαμβαφής λύχνος. Συγκολλημένος από εικοσιδύο θραύσματα. Κακή διατήρηση. Λείπει η λαβή και μικρό μέρος του μυκτήρα. Πολύ χαμηλή, ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση. Γάνωμα μελανό ως καστανό εξωτερικά και εσωτερικά. Στην εξωτερική επιφάνεια απολεπισμένο κατά το μεγαλύτερο μέρος.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 3.

Κ 7.

Αρ. ευρ.	491
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)
Ύψος	1,2 εκ.
Μήκος	10,7 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,2 εκ.

Ακέραιος μελαμβαφής λύχνος. Η λαβή συγκολλημένη από τρία θραύσματα. Το γάνωμα εσωτερικά και εξωτερικά απολεπισμένο σε αρκετά σημεία. Ίχνη καύσης στο βραχύ μυκτήρα με την καμπύλη απόληξη. Ιδιαίτερα διαμορφωμένη, αβαφής βάση.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 4.

Κ 8.

Αρ. ευρ.	492
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β 78
Πηλός	Ρόδινος (7.5YR.7/4)
Ύψος	2,5 εκ.
Μήκος	11 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος συγκολλημένος από πολλά θραύσματα. Η λαβή δεν έχει συγκολληθεί. Χαμηλή χωριστά διαμορφωμένη, αγάνωτη βάση. Σώζονται ελάχιστα ίχνη του γανώματος εσωτερικά και εξωτερικά. Ίχνη καύσης στο βραχύ μυκτήρα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 4.

Κ 9.

Αρ. ευρ.	493α
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β 78
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1
Πηλός	Ρόδινος (5YR.8/4)
Ύψος	2 εκ.

Διάμ. εξ. 7 εκ.

Μελαμβαφής λύχνος συγκολλημένος από αρκετά θραύσματα. Λείπει μικρό τμήμα από το σώμα. Γάνωμα μαύρο ως κοκκινωπό εσωτερικά και εξωτερικά. Ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση χωρίς γάνωμα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 5.

K 10.

Αρ. ευρ. 4582β

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β 78

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1

Πηλός Ρόδιος (7.5YR.7/4)

Ύψος 1,9 εκ.

Πλάτος 8,6 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος συγκολλημένος από δύο μεγάλα θραύσματα. Λείπουν η λαβή και μικρά μόνο τμήματα του σώματος. Το γάνωμα κατά το μεγαλύτερο μέρος απολεπισμένο. Σχετικά ψηλή, χωριστά διαμορφωμένη βάση.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 5.

K 11.

Αρ. ευρ. 496

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)

Ύψος 1,5 εκ.

Διάμ. εξ. 7,7 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Λείπει μόνο η λαβή. Αρκετά καλή διατήρηση. Ιδιαίτερα διαμορφωμένη, αγάνωτη βάση. Γάνωμα στο εσωτερικό αρκετά απολεπισμένο.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 6.

K 12.

Αρ. ευρ. 508α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)
Ύψος	2 εκ.
Διάμ.	εξ. 8 εκ., εσ. 5,5 εκ.

Ακέραιος μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Το γάνωμα διατηρείται σε πολύ καλή κατάσταση, σε μερικά μόνο σημεία είναι απολεπισμένο. Η αγάνωτη βάση είναι ιδιαίτερα διαμορφωμένη. Για τον πηλό προβλ. το Κ 7.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 6, Ια.

Κ 13.

Αρ. ευρ.	509α
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.8/4)
Ύψος	2 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,5 εκ., εσ. 5 εκ.

Ακέραιος μελαμβαφής λύχνος, συγκολλημένος από πολλά θραύσματα. Αγάνωτη βάση ιδιαίτερα διαμορφωμένη.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 7.

Κ 14.

Αρ. ευρ.	512
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)
Ύψος	2 εκ.
Μήκος	8,8 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,5 εκ., εσ. 5,7 εκ.

Μελαμβαφής λύχνος. Η λαβή λείπει, σώζονται μόνο οι γενέσεις. Δεν υπάρχει ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση. Γάνωμα εσωτερικά και εξωτερικά κατά το μεγαλύτερο μέρος απολεπισμένο. Επιφάνεια έδρασης αγάνωτη.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 7.

Κ 15.

Αρ. ευρ.	514
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)
Ύψος	1,5 εκ.
Μήκος	8 εκ.
Διάμ.	εξ. 8 εκ., ο. π. 5,5 εκ., βάσ. 6 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος, συγκολλημένος από δώδεκα θραύσματα. Λείπουν η λαβή και μικρά τμήματα του σώματος. Η βάση χωριστά διαμορφωμένη. Το μαύρο γάνωμα απολεπισμένο. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 8.

Κ 16.

Αρ. ευρ.	517
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)
Ύψος	2 εκ.
Μήκος	10,5 εκ.
Διάμ.	εξ. 5,5 εκ., εσ. 7,5 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος, συγκολλημένος από δεκατρία θραύσματα. Άλλα δέκα μικρά δεν έχουν συγκολληθεί. Το μαύρο γάνωμα έχει απολεπιστεί σε πολλά σημεία. Σώζεται καλύτερα στο εσωτερικό. Η αγάνωτη βάση χωριστά διαμορφωμένη. Μικρός μυκτήρας.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 8.

Κ 17.

Αρ. ευρ.	3954α1
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1977 - Τομή δυτ. Οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Τομή δυτ. οίκ. Β, υποτ. Εα
Βάθος	Στρ. γ - 85 εκ.
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)
Ύψος	2,3 εκ.

Πλάτος Μυκτ. 2,5 εκ.

Διατηρείται ο μυκτήρας με μέρος του σώματος. Αποκεκρουμένη η απόληξη του μυκτήρα. Γάνωμα μαύρο εν μέρει απολεπισμένο.

Κλασικών χρόνων.

Βλ. σ. 20, πίν. 9.

Κ 18.

Αρ. ευρ. 4181η

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1977 - Οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Οίκ. Β, νότ. τομή, στρώμα 1α

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.6/8)

Πλάτος 4,5 εκ.

Μήκος 2,7 εκ.

Μυκτήρας με μικρό μέρος του σώματος.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 9.

Κ 19.

Αρ. ευρ. 4225α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β 78

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1

Πηλός Καστανός (5YR.6/4)

Ύψος 2,5 εκ.

Μήκος 2,5 εκ.

Σώζεται ο μυκτήρας με τμήμα του σώματος. Αποκεκρουμένη η καμπύλη απόληξή του. Το μαύρο γάνωμα αρκετά απολεπισμένο. Ίσως συνανήκει τμήμα βάσης, σχετικά ψηλής, ανοιχτού μελαμβαφούς λύχνου.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 9.

Κ 20.

Αρ. ευρ. 4226α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β 78

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.6/6)

Ύψος 2 εκ.

Πλάτος 4 εκ.

Θραύσμα μελαμβαφούς λύχνου. Σώζεται τμήμα του ώμου και του περιχειλιώματος. Καλή διατήρηση του μαύρου στιλπνού γάνωματος.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20.

K 21.

Αρ. ευρ. 4226γ

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β 78

Αχρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (5ΥR.6/6)

Πλάτος γ1: 2,2 εκ.

Μήκος γ1: 2,5 εκ.

Μυκτήρας (γ1) με μέρος του σώματος. Το σωζόμενο τμήμα συγκολλείται από πέντε θραύσματα. Το μαύρο γάνωμα απολεπισμένο κατά το μεγαλύτερο μέρος. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 9.

K 22.

Αρ. ευρ. 4582α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β 78

Αχρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β 78, υποτ. Δ/1

Πηλός Ρόδινος (5ΥR.8/4)

Ύψος 1,9 εκ.

Πλάτος 8,8 εκ.

Διάμ. βάση 6 εκ., ο. π. 4,5 εκ.

Σχεδόν ακέραιος μελαμβαφής λύχνος. Λείπουν η λαβή και μικρά μόνο τμήματα από τη βάση και το σώμα. Συγκολλημένος από 6 θραύσματα, συνανήκουν 5 ακόμη μικρότερα. Μαύρο ως καστανό γάνωμα παντού εκτός από την υποτυπωδώς διαμορφωμένη βάση, αρκετά απολεπισμένο.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 20, πίν. 9.

K 23.

Αρ. ευρ. 495

Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)
Ύψος	2 εκ.
Διάμ.	βάσ. 6 εκ., ο. π. 4,5 εκ., εξ. 7,5 εκ.

Ανοιχτός λύχνος με κόκκινο γάνωμα, που διατηρείται κυρίως εσωτερικά και κατά τόπους εξωτερικά. Συγκολλημένος από πολλά θραύσματα. Δεν έχει συγκολληθεί η λαβή. Κακή διατήρηση. Μυκτήρας μικρός τριγωνικός με ωσειδή ο. κ. Βάση χωριστά διαμορφωμένη.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 10.

Κ 24.

Αρ. ευρ.	497
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Απαλός κίτρινος (2.5Y.7/4)
Ύψος	1,8 εκ.
Μήκος	10 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,5 εκ., εσ. 4,7 εκ.

Τμήμα μελαμβαφούς ανοιχτού λύχνου, συγκολλημένο από τέσσερα θραύσματα. Κακή διατήρηση. Γάνωμα κακής ποιότητας και στην επιφάνεια έδραση που έχει περίγραμμα ενιαίο με το σώμα. Τριγωνική λαβή. Σώζεται ένα τμήμα μόνο του μικρού μυκτήρα.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 10.

Κ 25.

Αρ. ευρ.	1059
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)
Ύψος	2,3 εκ.
Διάμ.	εξ. 7 εκ., εσ. 4,5 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Λείπει η λαβή, σώζονται μόνο οι γενέσεις της. Δεν υπάρχει ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση. Το θαμπό γάνωμα καλύπτει και

την επιφάνεια έδρασης.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 11.

K 26.

Αρ. ευρ. 1083

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)

Ύψος 2,4 εκ.

Διάμ. εξ. 7 εκ., εσ. 4,7 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Σώζονται έντεκα θραύσματα και τμήμα της λαβής. Μυκτήρας βραχύς με καμπύλη απόληξη. Δεν υπάρχει χωριστά διαμορφωμένη βάση. Μαύρο γάνωμα υπήρχε και στην επιφάνεια έδρασης. Το γάνωμα έχει απολεπιστεί.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 11.

K 27.

Αρ. ευρ. 1079

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1

Πηλός Καστανωπός κίτρινος (10YR.6/6)

Ύψος 1 εκ.

Διάμ. 7 εκ.

Μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Λείπουν ο μυκτήρας και η λαβή, από την οποία σώζονται μόνο τα τμήματα επαφής με το σώμα. Δεν υπάρχει ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση. Γύρω από την ο. π. αυλάκωση. Γάνωμα αμελές και στην επιφάνεια έδρασης. Εξωτερικά απολεπισμένο κατά το μεγαλύτερο μέρος.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 12.

K 28.

Αρ. ευρ. 498

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1

Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)
Ύψος	2,4 εκ.
Μήκος	11,5 εκ.
Διάμ.	εξ. 7,5 εκ., εσ. 4,7 εκ.

Ακέραιος μελαμβαφής ανοιχτός λύχνος. Καλή διατήρηση. Το γάνωμα εσωτερικά και εξωτερικά κατά τόπους απολεπισμένο. Η αγάνωτη βάση χωριστά διαμορφωμένη. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα. Γύρω από την ο. π. δύο κλιμακωτές αυλακώσεις. Μικρός τριγωνικός μυκτήρας. Μεγάλη, οριζόντια ταινιωτή λαβή.

Δεύτερο μισό 5ου αι. π.Χ. και μετά.

Βλ. σ. 21, πίν. 12, Ιβ.

Κ 29.

Αρ. ευρ.	1089
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/1
Πηλός	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/8)
Ύψος	3 εκ.
Διάμ.	εξ. 8,5 εκ., εσ. 5,5 εκ.

Ακέραιος μελαμβαφής, δίμυξος λύχνος με μαύρο ως καστανό γάνωμα που σώζεται σχετικά καλά. Η ιδιαίτερα διαμορφωμένη βάση στο χρώμα του πηλού. Βαθιά αυλάκωση και πλατιά ταινία γύρω από την ο. π. Τετράγωνοι μυκτήρες, ωοειδείς οπές καύσης.

Τέλη 5ου-αρχές 4ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 21, πίν. 13, Ια-β.

Κ 30.

Αρ. ευρ.	506α
Χρ.-Τόπ. εύρ.	1978 - Δυτ. οίκ. Β
Ακρ. τόπ. εύρ.	Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/2
Πηλός	Ρόδινος (7.5YR.8/4)
Ύψος	3 εκ.
Διάμ.	εξ. 6 εκ., εσ. 2 εκ.

Μελαμβαφής λύχνος. Λείπει η λαβή. Επίπεδο χείλος, μυκτήρας μακρύς και λεπτός με μικρή ο. κ. Η βάση χωριστά διαμορφωμένη. Το μαύρο ως καστανό γάνωμα σώζεται καλύτερα στο εσωτερικό.

Δεύτερο μισό 4ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 22, πίν. 14, IIIα.

K 31.

Αρ. ευρ. 510α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Δυτ. οίκ. Β, υποτ. Δ/2

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)

Ύψος 3,7 εκ.

Διάμ. εξ. 6,7 εκ., ο. π. 2,7 εκ., βάσ. 4,7 εκ.

Μελαμβαφής λύχνος. Λείπει η λαβή. Ο λύχνος έχει ψηλό κυλινδρικό σώμα, μακρύ, βαθύ μυκτήρα με μικρή ο. κ., χωριστά διαμορφωμένη βάση. Γάνωμα εσωτερικά και εξωτερικά απολεπισμένο κατά το μεγαλύτερο μέρος. Ίχνη καύσης στο μυκτήρα.

Δεύτερο μισό 4ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 22, πίν. 14, IIIβ.

K 32.

Αρ. ευρ. 499α

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1978 - Δυτ. οίκ. Β

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.6/8)

Ύψος 5 εκ.

Μήκος 8,5 εκ.

Πλάτος 7,8 εκ.

Τμήμα πολύμυξου αβαφούς λύχνου, συγκολλημένο από τρία θραύσματα. Σώζονται τρεις μυκτήρες, οι δύο στην ίδια σειρά, ο τρίτος 10 χιλιοστά ψηλότερα, ανάμεσα στους δύο κατώτερους. Ίχνη καύσης στους μυκτήρες της κατώτερης σειράς.

5ος αι. π.Χ.

Βλ. σ. 22 κε., πίν. 15.

K 33.

Αρ. ευρ. 889

Χρ.-Τόπ. εύρ. 1977 - Οίκ. Β

Ακρ. τόπ. εύρ. Οίκ. Β, νότια τομή, υποτ. Ν3

Πηλός Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.6/8)

Χορδή 9 εκ.

Τμήμα πολύμυξου λύχνου συγκολλημένο από τέσσερα θραύσματα. Σώζονται πέντε τριγωνικοί κοντοί μυκτήρες, ο ένας δίπλα στον άλλο, και μέρος του χείλους του λύχνου.

Πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ.

Βλ. σ. 22 κε., πίν. 15.

Στους κλασικούς χρόνους ανήκουν και τα καταλογογραφημένα θραύσματα Κ 34 - Κ 46, των οποίων η τυπολογική ταξινόμηση δεν είναι δυνατή εξαιτίας της αποσπασματικής τους διατήρησης. Έτσι, σε μορφή πίνακα δίνονται παρακάτω μόνο ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά τους. Όταν δίνεται μία μόνο διάσταση είναι το ύψος, διαφορετικά μήκος × πλάτος.

Αρ. κατ.	Αρ. ευρ.	Σωζόμενο τμήμα	Πηλός	Διαστ.
Κ 34	3911α	Βάση-Σώμα-Ώμος	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)	1,8 εκ.
Κ 35	4012α	Βάση	Ανοιχτός καστανωπός γκρι (10YR.6/2)	4,7 × 3,6 εκ.
Κ 36	4012ε	Λαβή	Ρόδινος (7.5YR.7/4)	2,4 × 8 εκ.
Κ 37	4039θ	Μυκτήρας	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)	2,9 × 3,5 εκ.
Κ 38	4225β	Μυκτήρας	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)	3,8 × 3 εκ.
Κ 39	4225στ	Ώμος-Δίσκος	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.6/6)	2 εκ.
Κ 40	4227β	Ώμος-Λαβή	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.7/6)	2 εκ.
Κ 41	4582γ	Πυθμένας-Μυκτήρας	Ανοιχτός κίτρινωπός καστανός (10YR.6/4)	2 εκ.
Κ 42	4582δ	Μυκτήρας	Κοκκινωπός κίτρινος (7.5YR.7/6)	1,3 εκ.
Κ 43	4583ε	Μυκτήρας-Σώμα	Κίτρινωπός κόκκινος (5YR.5/6)	1,5 εκ.
Κ 44	4585γ	Μυκτήρας-Σώμα	Πολύ απαλός καστανός (10YR.7/4)	γ1:4 × 2,5 εκ.
Κ 45	4588α	Μυκτήρας	Κοκκινωπός κίτρινος (5YR.6/6)	3 × 3 εκ.
Κ 46	4588β	Μυκτήρας	Ρόδινος (7.5YR.7/4)	4 × 3 εκ.